

EM bænkpres

16.-19. oktober 2019 Tampere, Finland

Rejsedag:

Turen til Finland var stille og rolig. Hele rejsen var egentlig lang (ca 11 timer), men da det var en konstant vekslen mellem de forskellige transportmidler, følte det fint. Det eneste tidspunkt der var optræk til krise, var ved mellemlandingen i Arlanda lufthavn. På grund af melding i flyveren var der usikkerhed om hvorvidt vores indtjekkede bagage vil blive fløjet automatisk videre til Finland eller ej. Det blev heldigvis hurtigt afklaret da vi fandt en svensker der havde lidt overblik. Vores bagage fortsatte automatisk til vores destination -ganske som normalt. Dermed var krisen også afblæst, for nu var der også tid til at finde noget mad inden vi skulle med den næste flyver. Forkosten blev en nogle sandwichlignende ting til nogle ganske ublu priser, ganske som det plejer i en lufthavn. Jeg vil ikke sige at vi rejste videre på fyldt mave, men den værste sult var da stillet da vi boardede flyveren til Tampere. Efter små 50 minutters flyvetur landede vi i Finland.

Her ventede bussen, der kørte os, normændene, tyskerne og en del andre til hotellet. Alle danskere bliver installeret på Hotel Lapland, der ligger midt i Tampere by.

Vi fik hurtigt orienteret os på hotellet, hvor stævnekontoret praktisk nok også ligger. Så akkreditering blev hurtigt klaret. Derefter gik jagten på en god omgang tidlig aftensmad, der efterhånden var meget kærkommen.

Den blev hurtigt fundet i et af de nærliggende indkøbscentre, dog var Vibeke ikke spor tilfreds med kun at få en salat mens drengene kunne slå sig løs med lidt tungere mad på den klassiske amerikanske diner.

Efter aftenmaden gik Bo og Vibeke hjem, mens jeg gik ned til teknisk møde der blev afholdt på det lokale stadion, kun 5 minutters gang væk. Mødet var forholdsvis hurtigt klaret, det tog ca. en halv time og bød ikke på nogen overraskelser. Derefter var der en kort gåtur hjem til hotellet i det dejlig kølige og klare finske vejr.

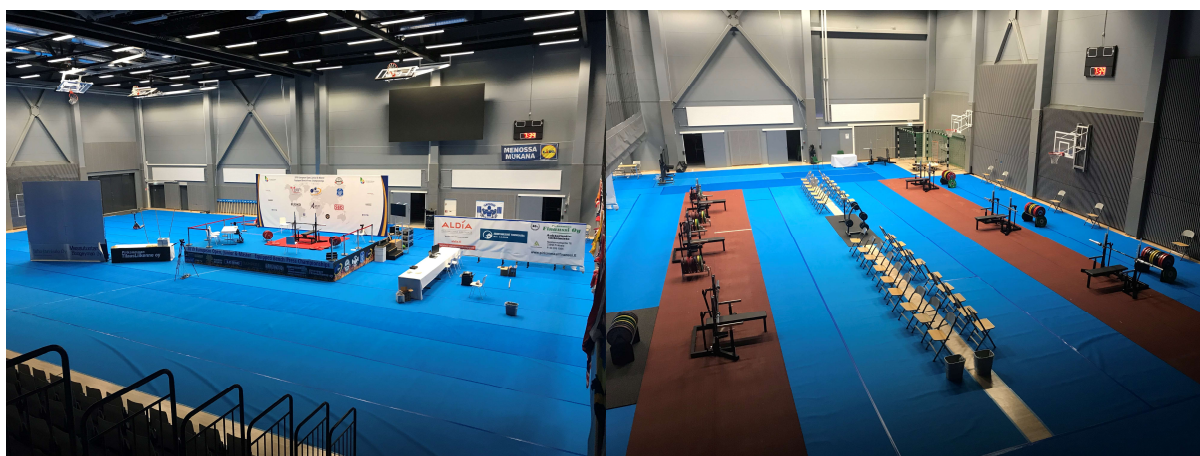
Første stævndag:

Vi bor desværre ikke i nærheden af stævnestedet, der ligger lidt uden for byen. Således måtte vi pænt stå tidligt op og være klar, da bussen kørte til stævnestedet klokken 7:15.

Dette var naturligvis rigeligt tidligt til dagens første indvejning der først skulle starte klokken 9. Og det var egentlig rigeligt tidligt til alt vedr. stævnet. For stævnestedet var stadig lukket og slukket da vi ankom. Heldigvis gik der kun et minuts tid før hal-mutter kom susende på cyklen og fik låst op os.

Da vi kom ind kunne vi se et sted hvor stort set alt stod klar. Således kunne vi læne os tilbage følge med i at de sidste detaljer kom på plads.

Det er fine forhold vi løfter under: Der er helt nyt ER-stativer, stænger og skiver. Så der er bestemt ikke noget at klage over.

Udstyrskontrollen startede tidligt, så Vibeke kunne få godkendt hendes udstyr i god tid inden indvejningen begyndte. Der var dog heller ikke nogen grund til panik her, for Vibeke vejede ind på kun 45,7kg. Så der havde nok været plads til en lille burger aftenen forinden :-)

Opvarmningen gik fint, omend vi måtte trække den lidt, da løfteriet inde på platformen ikke gik så hurtigt. Vibeke var nomineret med 15 kg mere end hendes eneste konkurrent, Katja fra Finland, så vi regnede med

at Vibeke kunne få lov til at køre sit eget løb mht. valg af vægte. Sidste opvarmningsvægt endte med at blive på 65 kg, det samme som startvægten, da vi havde rigtig med tid. Løftet var en smule ustabil, men styrken var ok. Katja valgte at starte på 50 kg, så det var fint i forhold til vores strategi. Katja klarede hendes første løft inden Vibeke gik ind til hendes startvægt. Stangen kom lidt for langt ned på maven, så selve presset blev lidt hårdere end nødvendigt. Men alle tre dommere var glade for hvad de så. Dermed lagde Vibeke sig komfortabelt i front. Konkurrenten valgte at øge med 5 kg til 55kg i andet forsøg, hvilket indikerede at der ikke ville blive kamp om førstepladsen. Vi valgte ligeledes at øge med 5 kg til 70 kg. Andet løft kom, ligesom det første, en lille smule for langt ned på maven. Men denne gang blev det lidt for tungt, så spotterne måtte tage vægten. Heldigvis missede konkurrenten også hendes andet løft, og valgte at blive på vægten til tredje løft, så der blev ikke skabt nogen nervøsitet vedr. den endelige placering. Der blev givet en lille pep talk og lidt tekniske dessinger inden Vibeke blev sendt ind på 70 kg igen. Enten var løfteriet åbenbart blevet lidt for kedeligt for udløfteren eller så havde han taget sig en lille blunder, ihvertfald var det nødvendigt at kalde på ham et par gange inden han trådte op og fik givet et udløft. Bestemt ikke det bedste udgangspunkt for et tungt løft. Men stangen kom fint ud på strakte arme. Og den blev fint sænket til brystet, men denne gang var det tydeligt at den var for tung på dagen. Kg-mæssigt var dette bestemt ikke tilfredsstillende for Vibeke der for halvanden måned siden løftede 75 kg. Men det er trods alt placeringen der var hovedfokus og der fik hun lige nøjagtigt det hun kom efter, nemlig en guldmedalje. Så placeringsmæssigt kan vi ikke klage over førstedagen.

En lidt usædvanlig ting er at stævnet idag er blevet afviklet uden musik, hvilket vidst nok var med vilje. Men det blev et større problem for arrangøren, da de ikke kunne få gang i musikken til den første medaljeceremoni. Der blev til gengæld improviseret til den store guldmedalje. Den første vinder var en finne. Så stævnespeakeren greb mikrofonen og sang istedet den finske nationalsang. Sådan skulle det gøres. Den næste finder kom fra Frankrig og hun fulgte bare trop. Der stod en god håndfuld franskmænd på

scenen, udover hende der vandt. Og som alle franskmænd, så kunne de naturligvis Marseillaisen, så pludselig stod der et kor og sang nationalsangen. Inden der kom gang i teknikken nåede russerne også lige at vise at de kunne deres sang, men derfra kørte et hele lidt mere planmæssigt.

Det var dagens sportslige rapportage. Imorgen Skal Bo på platformen og se om hans kan løfte sig til en medalje.

Anden stævndag:

Da Bo først skulle veje ind klokken 14 havde vi en stille formidag, hvor vi ikke behøvede at stå frygteligt tidligt op, og vi kunne gøre som vi havde lyst til. Lidt over klokken 13 tog vi fra hotellet og over til stævnestedet. Som vanligt startede udstyrskontrollen tidligt, så udstyret var godkendt i god tid inden indvejningen startede. Indvejningen voldte ingen problemer, da vægten kun sagde 91,84kg -hvilket dog stadig er et par kg mere end Bos seneste stævne for tre uger siden. Det blev også kommenteret at trøjen nu sad lidt bedre -God mad kan løse mange problemer, nu kunne vi så håbe at dette også kunne omsættes til flere kg på stangen.

Ovarmningen gik fint, omend det endte med at der var frygtelig lang tid mellem sidste opvarmningsløft og første løft på platformen. Men ekstra opvarmningsløft blev afslået da, da vi lige var "inde i en god stime" - og løfterne så da også meget lette ud ind til videre.

Første løft: 205kg var valgt til første løft. Denne vægt ville placere Bo på en komfortabel tredjplads, med 15 kg ned til nærmeste konkurrent og 20 kg op til andenpaldsen. Da stangen blev meldt klar stormede Bo scenen i vanlige stil. Stangen kom fint ud, nedtagningen var fin og stangen fløj hurtigt fra brystet. Men så skete der noget usædvanligt. Stangen stoppede før lockout. Der gik et halvt sekundt, så strakte Bo armene lidt mere og stangen stoppede igen. Yderligere et sekund og så blev armene igen strakt lidt mere og endelig forbarmede dommeren sig og gav racksignalet. Desværre var dommerne ikke tilfredse, armene var ikke blevet låst helt.

Bo var selvsagt ikke tilfreds med løftet og var lidt forundret over hvad der sket. Vi meldte samme vægt igen. Bos nærmeste konkurrent nedefra, svenske Lars Hoglander havde klaret hans 190 kg og havde bedt om 200 kg til andet forsøg. Det blev snakket lidt teknik og givet et par opmuntrende ord inden stangen nok engang blev meldt klar til Bo. Igen farede Bo ind til stangen i et tempo der kun meget sjældent ses blandt styrkeløftere. Og igen blev stangen løftet fint ud, den kom fint til brystet, pressignalet blev givet og stangen blev denne gang trykket hele vejen. Dommerne var enige om at denne gang så det bedre ud, og de 205 kg blev nu godkendt. Svenskeren fejlede hans 200 kg. De kom kun 5-10 cm fra brystet og det så ikke ud som om at han havde styrken til at få dem. Så vi begyndte at kigge mod andenpladsen. Finnen Petteri Laurikainen havde fået 225kg i første forsøg og skulle nu ind på 232,5 kg. At lave 232,5 var ikke så sandsynligt for Bo, så vi håbede at han ville misse, og bad derfor om 225 kg til tredje og sidste forsøg. Heldigvis missede finnen, så håbet om en andenplads levede endnu. Svenskeren ændredenu hans tredje forsøg til 207,5 kg for at slå Bo. Vi mente dog ikke at han ville have styrken til at kunne løfte dette. Heldigvis for os gjorde lodtræningsnumrene og de andre løfteres valg af vægte at hans skulle ind 2 løftere før Bo. Vi havde således god tid til at sænke vægten på Bos tredjeforsøg, såfremt han skulle få den. Heldigvis for os missede svenskeren også denne vægt, så nu kunne der bare kigges fremad mod andenpladsen. Der blev trukket en smule mere i trøjen inden stangen en sidste gang blev meldt klar til Bo. Stangen blev meldt klar og heldigvis var den tekniske kontrollant hurtig på fødderne, så han nåede lige at flytte sig i tide inden Bo for sidste gang kom stormende ind på scenen som et andet lyntog. Desværre blev Bo lidt for ivrig med vægten (hjulpet på vej at den ekstra strammerøje) og stangen landede lidt for langt nede på maven, hvilket resulterede i en ikke-optimal bane opad. Derfor kom stange desværre heller ikke ret langt inden han måtte give fortabt og lade spotterne tage vægten.

Selvom det kun blev til ét godkendt løft, så er det jo alligevel placeringen der tæller til sådan et stævne. Og

den kan vi ikke klage over. Vi gik ind med forhåbning om tredjepladsen og det blev det også til. Så endnu en medalje til den danske delegation.

Status på Mastersdelen af EM bænkpres er to løftere, to medaljer og ét mesterskab. Det er godt gået.

Imorgen bliver en travl dag, hvor både Maj, Pernille, Annette og Maria skal på platformen. Alle fire er i samme indvejningsgruppe, men heldigvis er de fordelt over tre løftegrupper.

Tredje stævnedag

Alle løftere og Susanne ankom samlet til stævnestedet lidt i 11. Vi var således i god tid i forhold til indvejningen der først startede klokken 12. Som sædvanlig blev udstyrskontrollen klaret i god tid i forhold til indvejning. Og her kom dagens overraskelse. Ifølge planen skulle damerne løfte i fire grupper: 47, 52 og 57 kg klassen i gruppe 1. 63 og 72 i hver deres gruppe og endelig -84 og 84+ i deres egen gruppe. Således var det forventningen af Maj, som den første, skulle løfte en god halv time senere end starttidspunktet. Men under udstyrskontrollen lå der pludselig en seddel der indikerede at dette nu var lavet om til 2 grupper. 47, 52, 57 og 72 kg klassen i gruppe 1 og resten i gruppe to. Således ville Pernille skulle løfte i første gruppe og der vil være 19 hver gruppe. Der var tydeligvis flere der ikke var tilfredse med denne ændring. Og taget i betragtning af at spotterne ikke var superhurtigere, så ville dette betyde at der ville komme til at gå mere end 20 minutter mellem hvert løft. Der må have været mange der brokkede sig for efter 20 minutter blev det lavet om igen, så vi nu var tilbage ved den oprindelige plan. For alle løfterne gik indvejningen uden nogen problemer eller særlige nerver, da der tidligere på dagen havde været tid til at kontrollere vægten, både på hotellet og på den egentlige stævnevægt.

Maj:

Opvarmningen gik fint. Sidste opvarmningsløft blev taget netop som Majs gruppe gik i gang. Derved var der ca. 9 minutter til hun skulle ind på platformen. Opvarmningsløftet var med 145 kg til brystet og det var både hurtigt, let og eksplosivt. Så Maj var klar til at udfordre svenske Vilmar i en kamp om førstepladsen. Første løft: med 147,5 kg var kun beskedne 2,5 kg mere på, end sidste opvarmningsløft. Så dette burde være en smal sag. Men Maj ville det anderledes. Vi fik gjort Maj klar en lille smule for tidligt. Så hun var næsten klar da russeren, der skulle løfte før Maj, blev kaldt ind til stangen. Problemet blev kun større ved at hun brugte samtlige 60 sekunder på at lave hendes opspænd. Hun fik således underkendt hendes løft, da hun ikke fik startsignal inden for de 60 sekunder, dette gjorde den russiske træner utilfreds og han indledte en længere snak med juryen om at dette var for galt. Så Maj endte med at stå i meget lang tid inden hun blev kaldt ind til stangen. Udløftet var fint og stangen kom fornuftigt ned. Netop som der blev givet pressignal, gled stangen en lille smule op ad brystet. Stangen kom ikke ret hurtigt fra brystet og på grund af det dårlige bane, så var der ikke nok kræfter til at låse armene. Dermed endte det med at spotterne måtte tage stangen.

Vi bedte om samme vægt til andet løft. Stangen kom lidt tungt ned på brystet, men denne gang lavede hun et fint, om end lidt tøvende løft. Dommerne var dog tilfredse, så nu var Maj med i konkurrencen og lå komfortabelt på andenpladsen. Vil blev enige om at øge med 5 kg. Dermed ville Majs tredje forsøg matche Vilmars andet løft. Vilmar's løft kom fint op, men sprudlede dog ikke med overskud. Fik Maj dette løft, så ville hun overtage førstepladsen, da hun var den letteste af de to løftere. Det tredje løft blev det pæneste af Majs løft, og dommerne kvitterede med tre hvide lamper. Nu var det bare spændende om Vilmar også ville få hendes tredje løft. Desværre, set med danske briller, lavede hun et pænt og godkendt løft, hvorved Maj atter blev forvist til andenpladsen.

Pernille:

Mens Maj var inde og løft, så hjalp Mads og Jesper med at få Pernille klar til hendes debut på den internationale scene. Opvarmningen var gået fint, så alle var fulde af forhåbninger.

På nomineringerne var Pernille noteret med et noget lavere løft end hvad hun er i stand til. Dermed var det også interessant at se hvor lang hun kunne komme op i klassementet i forhold til hendes 6. plads på nomineringen. Til første løft havde hun bedt om 135 kg. Desværre gik nedtagningen helt galt, da hendes venstre skulder og albue gav efter med det resultat at stangen dumpede ukontrollabelt ned på maven og spotterne måtte straks tage stangen. Umiddelbart var Pernille heldigvis ikke kommet til skade under hendes første løft, så hun var klar til samme vægt på hendes andet forsøg. Denne gang gik nedtagningen fint. Og stangen kom også fint fra brystet. Men halvvejs oppe stoppede stangen og glider ud til venstre. Dermed tabte hun balancen og nok engang måtte spotterne tage stangen. Så var spørgsmålet om tredje gang også var lykkens gang for Pernille. For sidste gang gik hun ind til de 135 kg. Startsignalet blev givet og Pernille lavede en tøvende nedtagning, men den kom dog ned til brystet og da pres-signalet blev givet fløj den også flot fra brystet. Men halvvejs oppe tog farten nok engang af og venstre arm gled desværre op, så stangen kom ud af balance i venstre side. Det betød desværre at spotterne igen måtte tage stangen og Pernille måtte lide den tort at gå fra stævnet uden et godkendt løft.

Annette og Maria:

Uden en pause gik vi straks videre til den fjerde og sidste gruppe med Annette og Maria. Opvarmningen var gået godt for begge to, og deres sidste opvarmningsløft så lette og ubesværede ud. Maria var den første af de to der blev kaldt til platformen da hun havde bedt om 185 kg som sin startvægt. Maria lavede en fin nedtagning og pressede stangen fint fra brystet, men kunne lige nøjagtigt ikke låse den med venstre arm. Dernæst var det Annette der blev kaldt til platformen med 197,5 kg på stangen. Og Annette leverede varen i første forsøg. Med enkelte korrektion på vej op, kom stangen fint tilbage på strakte arme og dommerne var tilfredse med hvad de så. Til andet forsøg havde Maria beholdt de 185 kg på stangen. Da startsignalet blev givet blev stangen hastigt sænket til brystet og en blev også sendt tilbage på strakte arme, men dog i en lidt usikker facon.

Desværre mente en af dommerne at der var nedadgående bevægelse og en anden at armene ikke var helt strakte, så desværre blev løftet ikke godkendt. Annette havde til gengæld øget til 202,5 kg. Denne vægt ville ikke ændre hendes position, men den ville sikre hendes andenplads fra hendes nærmeste konkurrent (Maria). Efter en lidt usikker nedtagning blev armene til gengæld meget sikker strakt igen, og alle tre dommere kunne lide hvad de så.

Maria havde til tredje løft bedt om en beskeden øgning til 187,5 kg. Årsagen til øgningen var udelukkende for at prøve et andet tal, så Maria ikke blev låst fast på 185 kg, som ikke ville som hende i dag. Styrkemæssigt burde vægtøgningen ikke give anledning til bekymringer. Og søreme om det Maria ikke lige hev et flot løft op af hatten. Det lignede snarere at der var fjernet 5 kg fra stangen end at der var lagt til. Alle tre dommere var tilfredse med Marias løft, og dermed sikrede hun sig tredjepladsen. Og endelige var det tid til Annettes sidste løft. Hendes nuværende placering var sikret, så der var ikke andet for end at prøve at gå efter førstepladsen. Dermed blev Annette kaldt ind til 215 kg til hendes tredje løft. Hvis hun fik løftet ville hun have løftet lige så meget som norske Hildeborg, men dog med en lavere kropsvægt. Stangen kom ud, startsignalet blev givet og Annette sænkede fint stangen til brystet. Da startsignalet blev givet pressede hun den også fint op, men desværre kom hendes højre arm lidt for langt ind over hovedet og stangen røg ind i gaflerne. Et meget godt forsøg, der ikke var så lang fra at lykkedes.

Dermed var Annette placeringen på andenpladsen også afgjort.

Det meste af dagen var nu gået, så vi tog tilbage på hotellet for at læsse af, og derefter komme ud i byen for at finde noget at spise.

Fjerde stævnedag

Mads:

I dag var det herrernes tur til at løfte. Undertegnede samt Maj og Pernille ledsagede Mads til stævnestedet, hvor Mads ved en del af den tidlige indvejning. Indvejningen voldte ingen problemer, da vægten sagde 82,75kg.

Kort inden Mads begyndte opvarmningen ankom resten af holdet og vi fik etableret en danskerlejr i opvarmningslokalet. Opvarmningen gik fint så der var ikke anledningen til at ændre den opgivende startvægt på 255kg.

Mads var selvsikkerheden selv og leverede et fint åbningsløft. En lille smule ustabilitet i selve løftet, men med fint kraftoverskud.

Vi valgte at øge til 260 kg. Det ville betyde at han vil slå Rafal fra Polens første løft, i og med at Mads var lettere end polakken. Nok engang levede Mads et stilsikkert løft som alle dommerne var begejstret for. Rafal fra Polen havde til hans andet forsøg bedt om 270 kg. Men allerede på hans første løft på 260 så det ikke ud som om at der var et stort kraftoverskud. Godt nok fik han lige nøjagtigt de 270 kg op, men han kunne slet ikke holde positionen og løftet blev underkendt. Vi øgede derfor til 270 for at udfordre polakken. Mads havde det laveste lodtrækningsnummer og vil derfor skulle løfte først. Men han vejede samtidig også mindre end Rafal, hvilket ville betyde at hvis Mads fik godkendt hans løft, så skulle Polakken op på 272,5 for at slå ham. Stangen blev meldt klar til Mads, der leverede dagens flotteste løft. Således lå presset på Rafal, der ændrede hans 3. løft til 272,5 kg for at slå Mads. Men han fik ikke taget stangen ordentligt ned, så den lå og hoppede på brystet. Derfor gik der lang tid inden pres-signalet kom, men stangen kom dårligt nok fra brystet inden spotterne måtte tage den. Dermed var bronzemedaljen sikret for Mads.

Jeppe:

Mens Mads fik uddelt hans medalje var Jeppe gået igang med opvarmningen. Den oprindelige startvægt var på 245 kg. Men under opvarmningen kom 220kg pludselig næsten helt ned på brystet. På baggrund af dette valgte vi at sænke startvægten til 227,5 kg. Stangen blev meldt klar og Jeppe leverede et flot og sikkert startløft. Da det ikke så ud som om at han kunne avancere sig placeringsmæssigt fokuserede vi i stedet på at få et godt stævne med nogle gode løft. Således øgede vi til 235 kg. Og nok engang leverede Jeppe et godt løft. Britiske Michael Gibson løftede 250 kg i første forsøg, men missede hans andet løft på 262,5 kg. Vi valgte derfor at tage et langskud og øge til 252,5 til tredjeforsøget. Hvis det lykkedes ville Jeppe avancere en stilling. Vi var nød til at øge til 252,5 kg da Jeppe vejede lidt mere end englænderen. Jeppe fik stangen fint ud, men desværre blev nedtagningen ikke helt ideel, da der måtte foretages en korrektion undervejs, men den landede fint på brystet. Startsignalet blev givet og stangen løftede sig, men desværre kom den kun halvvejs op inden Jeppe måtte erkende at den var lidt for tung på dagen.

Jesper:

Uden pause gik vi videre til -120kg klassen, hvor Jesper stod klar. Nomineringsmæssigt lignede dette en tæt klasse mellem 4 og 7. pladsen. Startvægtene bekræftede også dette. Jesper havde bedt om 295 kg til hans første løft hvilket vil give en umiddelbar 6. plads. Jesper laver både en fin nedtagning og efterprøvende pres. Løftet bliver en smule nølende, men Jesper fortalte efterfølgende at det var på grund af en øm brystmuskulatur at der ikke var få meget fart på. Feltet var tæt, og i der var en tæt positionskamp i vægtklassen. Med en indvejningsvægt på 119,66, kunne Jesper ikke prale med at være superlet i forhold til hans konkurrenter. Men for at placere ham foran en stor del af vægtklassens løftere valgte vi at bede om 302,5 kg til andet løft. Da en af favoritterne havde misset hans startløft, så ville denne vægt placere Jesper på en midlertidig tredjeplads. Jesper sænkede stangen fint, men kunne ikke helt få den i ro på brystet, og måtte derfor ligge lang tid inden han fik pres-signalet. Stangen blev presset fint, men helt oppe i lockout kunne venstre arm ikke klare presset og vægten faldt igen. Således blev andet løft ikke godkendt. I denne runde havde 4 ud af vægtklassens løftere bedt om en vægt mellem 302,5 og 305 kg. Så der var tæt kamp. Første melding blev på de samme 302,5 kg igen. Men af placeringsmæssige årsager øgede vi vægten til 3.5 kg lige inden Jesper skulle ind, årsagen til dette var et en af de lettere løftere havde fået godkendt hans tredje løft på 302,5 kg. Så for at slå ham og vinde den foreløbige fjerdeplads øgede vi vægten en smule. Desværre var dette forsøg næsten en tro kopi af hans forrige løft. Det så fint ud helt ind til lockout, hvor venstre arm lige nøjagtig ikke kunne strækkes. Således lykkedes det desværre ikke at springe op til fjerdepladsen, hvor han i stedet nu måtte tage sig til takke med at ende på 7. pladsen.

Efter medaljeoverrækkelsen tog vi turen tilbage til hotellet, hvor vi havde et par timer inden banketten. Banketten blev holdt på et af de hoteller hvor der var indkvarteret løftere. I kælderen havde de en natklub, der var lejet til os. Således var der først taler, dernæst mad og endelig kunne vi sidde og snakke indtil klokken 23, hvor dørene blev åbnet for andre gæster.

Om søndag var hjemrejsedag. Men vi skulle først rejse ud på eftermiddagen. Så vi havde fri til at lege turister indtil klokken 16, hvor vi blev kørt fra hotellet til lufthavnen.

Det har været et glimrende stævne, hvor finnerne demonstrerede at de havde godt styr på det hele. Der var ikke mange problemer i løbet af turen, og de små der var, blev hurtigt klaret. Det var et glimrende hotel vi boede på og stævnestedet var også glimrende. Sportsligt gik det også fint. De fleste fik indfriet deres placeringsmæssige forventninger. Vi havde i alt 9 løftere med og gik derfra med 6 medaljer, ét mesterskab og en fjerdeplads i holdkonkurrencen på kvindesiden. Så vi kan ikke tillade os at være utilfredse.

